

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10060/2558

พนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานีโจทก์ นายวิชัย ธรรมรัตน์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 92, ป.วิ.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 10, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ก่อนเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบว่ามีจำเลยที่ 1 มีพฤติการณ์ลักลอบจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนในท้องที่ โดยจำเลยที่ 1 ใช้รถยนต์ยี่ห้อฮอนด้าสีขาของสถานีนามยมีตราของกระทรวงสาธารณสุขเป็นยานพาหนะประจำ ในคืนเกิดเหตุช่วงเวลาประมาณ 3 ถึง 4 นาฬิกา มีผู้แจ้งเบาะแสโดยส่งข้อความไปที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของดาบตำรวจ ส. รวม 6 ครั้ง 6 ข้อความ ว่ามีคนส่งยาบ้าที่ฟิรส์ตอร์ต ห้องที่ 14 ให้รีบไปเร็ว ๆ ก่อนเขาหนี เป็นรายใหญ่ ถ้าไม่ไปฉันทจะไม่ส่งข่าวอีก เมื่อดาบตำรวจ ส. ไปที่รีสอร์ตพบรถดังกล่าวจอดอยู่ที่ห้องที่ 15 จำได้ว่าเป็นรถที่จำเลยที่ 1 ใช้อยู่ สอบถามพนักงานรีสอร์ตแจ้งว่าเจ้าของรถมากับผู้หญิงพักอยู่ห้องที่ 14 ดาบตำรวจ ส. จึงเชื่อในเบาะแสที่แจ้งมา ดาบตำรวจ ส. กับพวกให้พนักงานรีสอร์ตเคาะประตูห้องที่ 14 ว่าขอเช็กมิเตอร์ปรากฏว่าคนในห้องเปิดประตูออกมา ขณะนั้นไฟในห้องยังเปิดอยู่ เมื่อดาบตำรวจ ส. แจ้งว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ คนในห้องดันประตูกลับคืนและปิดไฟ เป็นพฤติการณ์น่าเชื่อว่ามีสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิดตามที่ได้รับแจ้ง ทั้งที่เกิดเหตุเป็นรีสอร์ตซึ่งจำเลยทั้งสองไปพักชั่วคราว จำเลยทั้งสองจะออกไปจากรีสอร์ตเมื่อใดก็ได้ หากเน้นเข้าไปกว่าจะเอาหมายค้นมาทำการตรวจค้นในวันรุ่งขึ้น จำเลยทั้งสองจะออกจากห้องพักเสียก่อนพร้อมเมทแอมเฟตามีนของกลาง เป็นเหตุให้พยานหลักฐานสำคัญสูญหาย ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งทำให้เจ้าพนักงานเข้าไปค้นในห้องพักโดยไม่จำเป็นต้องมีหมายค้นตาม ป.วิ.อ. มาตรา 92 (4) และ มาตรา 96 (2) และเมื่อเจ้าพนักงานพบอุปกรณ์การเสพและเมทแอมเฟตามีน 11 เม็ดในห้องพักดังกล่าว กับพบเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ในรถยนต์ จึงเป็นความผิดซึ่งหน้าซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจสามารถจับจำเลยทั้งสองได้โดยไม่ต้องมีหมายจับตาม ป.วิ.อ. มาตรา 78 (1), 80 หลังจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจได้ทำรายงานการตรวจค้นและผลการตรวจค้นไว้ในบันทึกการจับกุมเสนอผู้บังคับบัญชา ดังนั้น การตรวจค้นและจับกุมในกรณีนี้จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 10 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 ริมของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 อีกสามเท่า จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การ

รับสารภาพเฉพาะข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ให้การปฏิเสธข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (3) (ที่ถูก มาตรา 15 วรรคสาม (2)), 66 วรรคสอง, 100 ประกอบมาตรา 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 10 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 และมาตรา 15 วรรคสาม (3) (ที่ถูก มาตรา 15 วรรคสาม (2)), 66 วรรคสอง, ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เฉพาะจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 48 ปี และปรับ 3,600,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 16 ปี และปรับ 1,200,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณาฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และให้การรับสารภาพชั้นจับกุมฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ลดโทษให้จำเลยที่ 2 อีกหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 10 ปี 11 เดือน และปรับ 800,000 บาท ริมของกลาง ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ทั้งนี้ให้กักขังเป็นระยะเวลาไม่เกินสองปี จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านดุงร่วมกันจับกุมจำเลยทั้งสองได้พร้อมของกลางเป็นเมทแอมเฟตามีน 611 เม็ด และรถยนต์กระบะ 1 คัน หมายเลขทะเบียน นข 1731 อุดรธานี กับกระเป๋าสะพายผ้าสีดำสำหรับใส่คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก 1 ใบ และเงินสด 6,960 บาท กับอุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีนและตัวอย่างน้ำปัสสาวะ 2 ขวด เมทแอมเฟตามีนของกลางจำนวนดังกล่าวคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 18.758 กรัม และจากการตรวจตัวอย่างน้ำปัสสาวะพบสารเมทแอมเฟตามีนในน้ำปัสสาวะของจำเลยที่ 2 แต่ไม่พบในน้ำปัสสาวะของจำเลยที่ 1 ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ 1 รับราชการในตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยสระแก้ว ตำบลบ้านดุง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี รถยนต์ของกลางเป็นรถที่จำเลยที่ 1 ครอบครองใช้ในราชการ เจ้าพนักงานดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำเลยที่ 2 เสพเมทแอมเฟตามีนเข้าสู่ร่างกายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานเสพเมทแอมเฟตามีน คดีสำหรับจำเลยที่ 2 ยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คงมีปัญหที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่าความผิดดังกล่าวมิใช่ความผิดซึ่งหน้าเพราะจำเลยทั้งสองอยู่ในห้องพักและเวลาเกิดเหตุก็เป็นเวลากลางคืนยามวิกาล การตรวจค้นและจับกุมไม่มีหมายจับและหมายค้นของศาล เป็นการกระทำโดยมิชอบนั้น เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบจำเลยที่ 1 มีพฤติการณ์ลักลอบจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนในห้องที่ โดยจำเลยที่ 1 ใช้รถยนต์ยี่ห้อฮอนด้าสีขาวของสถานีอนามัยมีตราของกระทรวงสาธารณสุขเป็นยานพาหนะประจำ ในคืนเกิดเหตุช่วงเวลาประมาณ 3 ถึง 4 นาฬิกา มีผู้แจ้งเบาะแสโดยส่งข้อความไปที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของดาบตำรวจสุนทรพจน์ รวม 6 ครั้ง 6 ข้อความ ว่ามีคนส่งยาบ้าที่ฟิฟิธอร์ต ห้องที่ 14 ให้รีบไปเร็ว ๆ ก่อนเขาหนี เป็นรายใหญ่ ถ้าไม่ไป

ฉันจะไม่ส่งข่าวอีก เมื่อดาบตำรวจสุนทรพจน์ไปที่รีสอร์ทพบรถดังกล่าวจอดอยู่ที่ห้องที่ 15 จำได้ว่า เป็นรถที่จำเลยที่ 1 ใช้อยู่ สอบถามพนักงานรีสอร์ทแจ้งว่าเจ้าของรถมากับผู้หญิงพักอยู่ห้องที่ 14 ดาบตำรวจสุนทรพจน์จึงเชื่อในเบาะแสที่แจ้งมา ดาบตำรวจสุนทรพจน์กับพวกให้พนักงานรีสอร์ท เคาะประตูห้องที่ 14 ว่าขอเช็คมิเตอร์ ปรากฏว่าคนในห้องเปิดประตูออกมา ขณะนั้นไฟในห้องยัง เปิดอยู่ เมื่อดาบตำรวจสุนทรพจน์แจ้งว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ คนในห้องดับประตูลับคืนและ ปิดไฟ เป็นพฤติกรรมน่าเชื่อว่ามีสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิดตามที่ได้รับแจ้ง ทั้งที่เกิดเหตุเป็นรีสอร์ท ซึ่งจำเลยทั้งสองไปพักชั่วคราว จำเลยทั้งสองจะออกไปจากรีสอร์ทเมื่อใดก็ได้ หากเน้นเข้าไปกว่าจะ เอาหมายค้นมาทำการตรวจค้นในวันรุ่งขึ้น จำเลยทั้งสองจะออกจากห้องพักเสียก่อนพร้อมเมท แอมเฟตามีนของกลาง เป็นเหตุให้พยานหลักฐานสำคัญสูญหาย ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นกรณี จุกเฉิบอย่างยิ่งทำให้เจ้าพนักงานเข้าไปค้นในห้องพักโดยไม่จำเป็นต้องมีหมายค้น ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 92 (4) และมาตรา 96 (2) เมื่อเจ้าพนักงานพบ อุปกรณ์การเสพและเมทแอมเฟตามีน 11 เม็ด ในห้องพักดังกล่าวกับพบเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ในรถยนต์ จึงเป็นความผิดซึ่งหน้าซึ่งเจ้าพนักงานสามารถจับจำเลยทั้งสองได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 (1), 80 หลังจากนั้นเจ้าพนักงานได้ทำ รายงานการตรวจค้นและผลการตรวจค้นไว้ในบันทึกการจับกุมเสนอผู้บังคับบัญชา ดังนั้นการ ตรวจค้นและจับกุมในกรณีนี้จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

กฤษฎี เยพิทักษ์ · โสภณ โรจน์อนนท์ · สิริชัย โชคสวัสดิ์ไพศาล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10060/2558>